

Afdøde Medlemmer.

E. G. Harboe.

EDOUARD GEORG HARBOE blev født 5. Oktbr. 1845 i København. 1863 tog han polyteknisk Adgangseksamen, men forøvrigt gik han, der tilhørte en gammel Officersfamilie, den militære Vej og blev 1868 Sekondløjtnant i Fodfolket, 1870 Premierløjtnant i Artilleriet, 1880 Kaptajn og 1897 afskediget som karakteriseret Oberstløjtnant. I sin Interesse for Naturvidenskaberne følte han sig særlig draget til den herhjemme saare lidet dyrkede Sejsmologi og deltog 1901 efter Indbydelse i den 1. internationale sejsmologiske Konference i Strassburg, hvorefter han fungerede som sejsmologisk Central for Danmark med Bilande, i hvilken Egenskab han stadig har staaet i nøje Forbindelse med den i 1903 oprettede sejsmologiske Association. Skønt hans Bestræbelser for at hævde Jordskælvsvidenskaben blev lidet paaskønnet af vore Bevillingsmyndigheder, lykkedes det ham dog at faa oprettet den sejsmologiske Station i Godhavn paa Disko-Øen; den begyndte sin Virksomhed 1907, men maatte af Mangel paa Støtte her hjemme fra standse sin Drift 1912. Endvidere blev Jordskælvsstationen ved Navigationsskolen i Reykjavik oprettet paa hans Initiativ. Sine Arbejder over sejsmologiske Emner publicerede han først og fremmest i »Gerlands Beiträge zur Geophysik«, men han skrev ogsaa i forskellige andre Tidsskrifter, saaledes i »Meddel. Dansk geolog. Forening« 1910 og 1915, »Zeitschr. d. Deutsch. Geol. Gesellsch.« 1898—99 og »Geografisk Tidsskrift«. Han døde 26. Jan. 1919.

Oberstløjtnant HARBOE, der har været Medlem af Dansk geol. Forening siden 1. Oktbr. 1895, var hyppig til Stede ved Møderne, men deltog forøvrigt — i alt Fald i de senere Aar — kun lidet i Foreningens øvrige Liv.

V. Pingel.

JOHAN VICTORINUS PINGEL blev født 25. Februar 1834 i København. Han blev Student 1850, tog filologisk-historisk Embedseksamen med Udmærkelse 1858 og erhvervede 1864 Doktorgraden ved Afhandlingen »De gigantibus fabularum Graecarum disputatio.«

1871 blev han Lærer ved Metropolitanskolen og avancerede 1882 til Overlærer, men da han samtidig kastede sig ind i Tidens stærke politiske Bevægelser med den for hans Natur ejendommelige Iver og Voldsomhed paa en Maade, der ikke var de daværende Myndigheder behagelig, blev han, der var en fortrinlig og interessevækkende Lærer, afskediget i 1883. Aaret før havde han været medvirkende ved Studentersamfundets Oprettelse og blev dets første Formand. 1884 blev han Folketingsmand for Aarhus-Kredsen, men Idealist, som han var hele sit Liv, kunde han ikke trives indenfor de snevre partipolitiske Skranker, og 1892 nægtede han derfor at modtage Genvalg.

Beslægtet baade paa fædrene og mødrene Side med Naturvidenskabens Dyrkere (hans Fader var den bekendte Geolog C. PINGEL og hans Moder var Søster til den som Naturkyndig, særlig som Entomolog bekendte Fabrikejer CHR. DREWSEN) fattede han tidligt Kærlighed til Naturvidenskaberne og dyrkede dem, navnlig Geologien, ved Siden af sine filologiske Studier, til Tider med en saadan Iver og Interesse, at han selv mente at have forfejlet sit egentlige Kald ved at blive Filolog. Blandt dem, der ansporde ham til de geologiske Studier, nævnedes han selv den gamle Assistent HOFF ved Mineralogisk Museum, og hans stærke Interesser i denne Retning drev ham til som Folketingsmand i 1887 med Kraft at opfordre Regeringen til at fremsætte Forslag til en geologisk Undersøgelse og Kortlægning af Danmark, hvad der som bekendt gav Anledning til Oprettelsen i 1888 af »Danmarks geologiske Undersøgelse«, i hvis Ledelse PINGEL fik Del som Kommissionsmedlem fra Maj 1895 til Oktober 1897.

Dr. PINGEL var Medlem af Dansk geologisk Forening omtrent fra dennes Stiftelse i 1893, men deltog kun sjældent i Møderne; en Del af de nuværende ældre Medlemmer vil dog sikkert erindre den begejstrede Veltalenhed, hvormed han manede de til Mødet den 28. Januar 1904 indbudte Rigsdagsmænd til at virke for en Bevilling til Undersøgelse af Oprindelsen til den naturlige Gas i Vendsyssel. Dette Spørgsmaal, der interesserede PINGEL stærkt, fik sin Løsning ved den Boring, som blev foretaget ved Skærumhede i 1905 (se D. G. U. II. R. Nr. 25).

Dr. PINGEL, der i flere Aar havde ført et stille, tilbagetrukket Liv, døde den 18. Maj 1919 efter nogen Tids Svagelighed.